329 2.º Lco. accñs pōt divinitus substari in subto improporcionato incorruptive et per veram unionem quin materialiter dependeat à tali subto: nq albedo pōt divinitus substari in Angelo et gratia in lapide, qn ab illis materialiter dependeant. 3.º cons. Pbr, q.ª aia rōalis unitur corpori, qn ab illo dependeat, q.º etiā accñs corporium, si divinitus creetur, poterit univi subto spuali, et econtra, qn ab illo dependeat.

330 3.ª Lco. accñs pōt D. substari in subto improporcionato dependenter ab illo, et à loo mati. Ita Divus Thomas 1.º p.e quaone 32 articulo 4.º ... lib 2.º de generatione cap. 4.º q. 5.ª artic 2.º ... Ripal de ente supernaturali disp. 41 sec 2.ª no. 20 ... Hurt de aia disp 6 § 33 ... Compt. in physica disp 27 sec 4.ª no 4.º ... Fasolus ... Albertinus ... Arriaga, scotistae et alij illi q. admittunt ... in omnibus entibus, in quibus non datur spatij repugnantia.

331 Pbr 1.º q.ª res divisibilis pōt divinitus poni in spacio indivisibili, ut ponitur corpus Xi Domini in Eucharistia, q.º etiā accñs corporium divisibile in subto spuali indivisibili, et econtra. patet cons. quia non magis improporcionatur ē spium indivisibile rei divisibili, qn subtum spuale rei accidentis corporarij, q.º sicut res divisibilis pōt divinitus poni in subto indivisibili, ita accñs corporium in subto spuali: aliàs neq posset illi univi, qd adversarii concedunt.

332 Pbr 2.º q.ª intellectio licet postulet essentialiter produci ab actu essentiae, tn pōt divinitus produci effective à lapide, t à solo Deo. q.º sicut licet ipsa intellectio q. ē accñs spuale postulet essentialiter educi materialiter à subto spuali quali ē intellectus, tn poterit divinitus materialiter educi à lapide, t à quolibet subto corporio.

333 Ob. 3°: q. accidens super nale, quale ē visio
B: pōt Divinitus causari et de facto causa-
tur nale ab illo nali, q° etiam accidens spirale ē subito corpo-
rio et econtra. Et confir: q. Deus pōt ponere accidens extra
ōe subiectum, ut patet in Eucharistia; q° etiam in subiecto improportio-
nato, ita ut ab illo dependeat in fieri et conservari ut a
causa nali: accidens enim non minus postulat subiectum quam sub-
iectum proportionatum: unde si pōt poni extra subiectum, etiam
poterit poni in subiecto improportionato.

334 Neg. tamen ī pro ill. sunt B. nego B. nale-
tiuus et aliis quos citat et sequitur B.
Ponce L. de ani tract. 2° disp. 2a sec. 2a nro 49. Poti intellectus
datae pot. dispensantur ab ani, neque Divinitus possunt ferri extra
suum obiectum, neque oculus extra visibile, aut intellectus extra in-
telligibile, et sic de caeteris; q. neque accidens extra suum subiectum,
siquidem tamen essentialis ē accidenti habitudo ad subiectum quam
potentiae habitudo ad obiectum: si ergo accidens corporeum pone-
retur in subiecto spirituali, ferretur extra suum subiectum.

335 R. dispensationis potentia non possunt
ferri extra suum obiectum nale inadaequatum,
neque autem extra suum obiectum seu adaequatum, sed obiectum ob-
iectum nale seu inadaequatum potentiarum ē illud in quod
nali possunt ferri, seu obiectum nale, seu inadaequatum
intellectus et oculi ē intelligibile et visibile sub lumine et
luce nali; obiectum vero ubidiale totum potentiarum ē
intelligibile et visibile sub lumine et luce super nali.

336 Unde licet intellectus non possit nali ferri in
Deum clare visum, quia non ē illius obiectum
connale, pōt tamen ubidiale ferri in ipsum Deum clare vi-
sum, q. ē intra illius obiectum ubidiale et adaequatum;
et sic oculus pōt videre lucem super nalem corpo-
rum beatorum, quia non ē illius obiectum connale sed ubidi-
ale; et sic etiam licet sit subiectum corporeum sit ideo
accidentis corporei, tamen subiectum spirituale ē intra illius

sphaeram ubialem et subtum adaequatum.

337 Just. Sbtum adaequatum ithus est illud sbt qd pot denominari intelligibile qd etiam subtum adaequatum eiusdem ithus erit sbt illud qd pot denominari intelligens; et sic de aliis potiis, ac per consequens subtum adaequatum gratiae erit illud sbt, qd pot denominari gratum, albedinis erit illud sbt quod pot denominari album et sic de caeteris.

338 Et disp arg. Sbtum adaequatum ithus est illud sbt qd pot denominari intelligibile si ithus operetur vitaliter, et ita tendat in sbtum ido arg si in illud tendat et operando vitaliter neg arg. et idem dicendum de subto adaequato ithus quod si sumatur per ordinem ad intellectionem, sbt est illud qd pot intelligere. si vero non sumatur in ordine ad intellectionem non sbt est illud qd pot intelligere sed etiam illud qd pot denominari hens intellectionem, licet per illam non intelligat.

339 Explatur sblus. ithus et idem est de aliis potiis vitalibus hent duplex sbtum alterum vitale in qd illa fertur vitaliter, hoc est intelligendo; aliud non vitale in qd fertur non vitaliter hoc est non intelligendo: et sic ferri pot ubi deterioriate in visionem et auditionem producendo illas non vitaliter, non vero videndo vel audiendo vitaliter per illas.

340 Et eodem modo actiis hent duplex sbtum, unum proportionatum in quo [illegible] recipitur praestando illi suum effectum formalem [illegible], alterum improportionatum in quo [illegible] non recipitur actiis, sed sbt [illegible] illi quem sbt praestando effectum [illegible], qualis est [illegible] hens. sic ithus non pot elevari ad praestandum in lapide suum effectum formalem [illegible], et [illegible] illum reddendo intelligentem, pot tamen elevari ut recipiatur [illegible] in lapide, reddendo illum hentem ithum.

341 Unde pet, accidens sit respicere essentiale subiectum absolute, non vero subiectum certum, et determinatum, atque nec Divinitus posset mutare subiectum, sicut nec Divinitus pot mutare obiectum, ac per consequens concipimus ... ab accidentibus a Christo, nec Divinitus posse subtrahi in istu ..., sicut non pot trahi ad aliud obiectum, quod tamen non admittit P. Soar. L.

342 Deinde si sit possit argui aliquod valeret sane probaret accidens spirituale corporum nec Divinitus posse subtrahi in omnibus subiectis corporeis, nec accidens spirituale in omnibus subiectis spiritualibus, tum non omnia subiecta corporia sint capacia denominationum quae proveniunt ab accidentibus corporis, nec omnia subiecta spiritualia sint capacia denominationum quae proveniunt ab accidentibus spiritualibus.

343 Patet hoc in ... quod licet sit subiectum spirituale tamen non est capax ut denotetur intelligens, ac proinde in illa nec Divinitus poterit poterit subtrahi ... istius, et illius ... quae sit accidentia spiritualia, a qua provenit denominatio intelligens: sic lapis, quod est subiectum materiale non est capax ut denotetur videns, ac proinde nec Divinitus in illo poterunt subtrahi species visuales, quae sit accidentia materialia a qua provenit denominatio videntis, hoc autem non admittunt adversarii quod est.

344 Ad ... de conceptu possum ... P. Soar L. ... non potest mutare suum obiectum, ... ~~quod illud~~ ... respicit immediate per quam essentialiter possit vero mutare subiectum, quia illum ... in quo subiectatur, quod illud respicit per inhaerentiam distans, sed contra, quod ex hoc sequitur accidens posse mutare subiectum, licet potentiae non possint mutare obiectum a quo pendent immediate, ut manifeste probatur ex disparitate ab illo assignata inter subiectum et obiectum potentiarum subiectum enim est mediatum, et obiectum immediatum.

Conclusiones ex dictis

345 Ex dd deducitur 2º pluy requiri ad terminand qd ē prim ōbti, qm ad recipiend qd ē prim subti: ad terminand enī aum requiritur concursus immūs ōbti cum ipso aūo, n̄ ūo ad illum recipiend: ē huius rāo ē, q ōbtum terminans aum, hec rōem cā fraty exsisē spisanty, q per se ipsam immē concurrit ad ipsum aum, nq ad cognioem; ē hac immē in illud tendit: adeoq neq cognio ē capax ēlevationis ut terminetur ad ōbtum n̄ cognoscile; neq ōbtum n̄ cognoscile ē capax ēlevaonis ut terminet cognioem; cum n̄ detur ēlevāo in genere cā fraty.

346 Ad ūo subtum recipiens concurrit in gē cā maty, mediante paōe dicta ab coīa cā, ac proinde pōt ēlevari in gē cā effectiua a Deo, saltem improprie, si pix loco paōis ē unionis ad subtum proportionatum ē connate, producat aliam paōem ē unioem ad subtum improportionatum, ē ōbedialem, q quo n̄ distinguitur essentia ascendens, qd pōt praestare subtum absq connaty ē.

347 Deducitur 2º idem ēe in ōbto terminare intelioem uitatr, atq ēe intelligibile; siquidem terminare intelectioem uitaliter, ē ad illam concurrere immē in rōe cā fraty expeēe spisanty, qd nihil aliud ē qm ēe ōbtum intelligibile. ē ideo ōbtum n̄ intelligibile n̄ pōt traxe ut sit intelectioem: at ūo recipere intelectioem ē illam cmatr substentare tamqm subtum a quo ipsa intelēio dependeat, qd n̄ requirit neq importat subtum intelectum, neq intelligens, neq ōproem aliqm uitalem: ad substentandum enī intelectioem nulla regir uitalitas, maxē ūo ad terminand uitatr ipsam intelectioem, quod ē intelligere. Unde Pariy pōt recipere conceptum qm Pluy formauit de Pōlo, n̄ tn pōt illum terminare.

348 Deducitur 3º recipere intelectioem ēe quid distinctum ab hoc qd ē intelligere, sicut ēgit

dictum recipere visionem ad quod videre: et sic recipere species visuales, id est reddi aptum ad videndum: quod patet in aere recipiente species visuales qui redderetur potens videre, ut redditur oculus; sed non redditur hens species visuales: et sic in aliis exemplis: trahere vero intellectionem id est idem intelligi sicut trahere visionem, et productionem id est ad videri et produci, tum dicitur actio sine tio.

Alia argumenta contra nostram resolutionem

749 Arg. 2°. Deus non potest variare connaturalem modum informandi alicuius formae, sed connaturalis modus accidentis corporarii est informare subiectum corporeum ergo Deus non potest facere quod informet subiectum spirituale. Probatur minor maior: quia Deus potest ponere simul duas species in eadem [illegible] quod est contra naturalem modum informandi ipsarum specierum: et sic potest ponere in eodem subiecto simul duas qualitates contrarias, ut frigus et calorem quod est contra connaturalem modum ipsarum qualitatum, potest deinde conglutinare sine dispositionibus et sic.

750 R. 2° dist. maiorem: Deus non potest variare modum connaturalem intrinsecum et essentialem informandi alicuius formae et recipiendi alicuius subiecti concedo maiorem; modum accidentalem nego maiorem: ad vero accidenti spirituali non est essentiale quod actualiter informet subiectum spirituale sed solum quod illud informet aptitudinaliter: ac proinde potest Deus variare actualem modum informandi talis accidentis ponendo illud in subiecto corporeo: sicut illud potest poni extra omne subiectum ex eo quod actualis inhaerentia ad subiectum non sit essentialis accidenti.

751 Instabis: ex eo quod oculus possit esse sine visione non sequitur posse videre obiectum improportionatum; ergo etiam ex eo quod accidens possit esse extra omne subiectum non sequitur posse poni in subiecto improportionato. R. neg. consequentiam, quia oculus carens omni visione nihil accipit contra suam naturam, ac proinde non bene infertur posse videre

sltum improportionatum: alleriij vo extra ee subtum accipit aliqd sibi naturaliter vigor, nempe actuem Cerivam et omnim qualitatis; ex quo bene infertur posse ee Diviniis here unioim et eduitioim ad subtum improportionatum et sibi natis repugnans.

352 Arg 3° alleriij capacium respicit essatio subtum corporium; gº nõ pot recipi in subto spuali aut econtra. Rñ disg ants: respicit essati subtum corporium, quoad sstulantiam, cdo ant. quoad aium, neg ant: ac proinde pot aii poni in subto spuati, qui destruatur illius essia: sicut pot poni extra subtum, qui destruatur illius essiam, cum tri essati respiciat subtum. Dum quidem e quod alleriij corporium conati postulet subtum corporium hoc tri nõ tollit quominus essati respiciat etm subtum spuatum, in quo Diviniis collocari pot.

353 auditio Inferes: gº etm oculus poterit Diviniis anati. ad hoc eni concornabit suam essiam et via essatem consistentem in postulantia visendi. Rñ neg illon, gª nd oculus licet auditu nõ sst debebat in se recipere auditioem sed etm debebat concurrere vitati ad illam et sst ab illa spirari in qe cai fratis expla, qd destruit essiam pote visiva ut patet ex dd nº 345 et sequentibus.

354 Arg 4°: alleriij neq Viniis pot poni in subto cui nõ communicat suum essum formalem, cum essiis formalis ab illo nõ disguatur. Sed alleriij capacium nõ pot communicare suum essum formalem subto spuali neq econtra. g econtra ipa. Rñ dsg mai alleriij neq Diviniis pot poni in subto cui nõ communicet suum essum formalem primum et spisum, cdo mai pta spisum neg mai: essiis spisius alleriij corporii ug abbedinis, e reddere subtum album, et hunc solum

pot comunicare subto corporeo: effus qualis e videre subtum reddens albedem, et hunc sol pot comunicare subto spuali, ut Angelo.

335 Inst: effus effisus n dicit agnitos alleius, qd pot unum praestare altri. R neg ains: dicit eni distoie in eludentis abductiuo: nam et oe album sit reddens albedem n tn oe reddens albedem e album: sicut et os filius Dei adoptiuus sit gratus, n tn os gratus e filius Dei adoptiuus ut patet in Xo Domino: et ratio huius e quia effus fratis spirits includit unioem proportionatam ad subtum proportionatum, variato rio unioe, et subto variatur effus fratis.

336 Arg 3o: ut alleius ponatur in subto improportionato, det Ds eleuare ipsum alleius in genere cae fratis et subtum in ge cae matis; siquidem ad eleuand nequit qd eleuans concurrat in eod ge quo agens eleuatum; sed Ds n pot eleuare in ge cae matis aud fratis, aliogn contrariaretur: go ea. R neg mai: illa eni eleuaoe fieret a Deo in ge cae efficientis, quatus sic produceret effiue alleius ex subto, sine dependentia a subto improportionato.

337 Et hoc rio eleuat Ds aiam ad recipienda actia super natia, quatus sic producit effiue ipsa actia ex ead aia et actoem educatiuam: et in eodem genere effectiuo concurrit cum ita creato ad recipiendam visoem beatam, ad qm ittus creatus nate e subtum improportionatum.

Arg hac eleuaõ consistit in aliqua entite de nouo a Deo producta, sed in solo concursu effectiuo, qd Ds ponere alleius in subto improportionato cum dispõe a tali subto, q concursus identificatur cum ipso accidente tn qm cum suo tio; et per hoc praecise manet subtum habile ad

recipient. actiuis inproportionatum: sicut tñ efficiens manet elevata et proportionata ad effectus supernatus per solam actiõem ab illa sit. et a Deo procedentem sta riã ordem, sine ulla alia entite de novo producta.

359 Et tc illa concursus, sive actio, identificaretur cum alterite spirati, posset tñ dicere ordem immediatum, et essentialem ad subtium corporum ab illoq dependere immé: sic de facto, ra probabiliter sententiam, unio aiã rontis c spiratis et tantum ipsa unio, qm actio qua producitur dicit immé ordem ad rem corporum ab illisq immé et essentiali dependentem. sic unio hypostatica rõne sui c corporia, et tñ immé dicit ordem essentialem ad Vm Divinum spirate. Et id patet in alicui actus, et aia ad aius supernatus.

360 Arg. 6. ut actiuis ponatur in subto, debet habere aliqm proportionem cum illo; q. n. pot poni in subto improportionato. R. sufficere proportionem proporem --- quoad eductionem ex illo. pass. Ex eo qd Deus sit subtum improporcionatum n. pot recipere talia actiõ, pcoz. R. in Deo n. repugnare talia actiõ ob improportionem, sed ob mutationem. mutaretur enim per illam receptionem: apud Deum autem n. e transmutatio nec vicissitudinis obumbratio xa Apostulum Jacob. riois.

361 Insurg. qo sat poterit Vs dici hens mutationem, qm per illam mutetur sicut Angelus diceretur hens albedinem qm per illam sicut albus. R. neg. illationem, qa tc hens mutationem n. sit idem atq mutari, tñ e habere aliqm mutatiõs umbram, quod repugnat Deo xa tex Divi Jacobi sta citatum. Adde qd Vs in tali eventu diceretur hens physice passiõ immé et recipiens, hoc autem e physice mutari.

362 Urgebis: sat pot Vs unire sibi actiõ per puram unionem absque receptionem. R. neg. assumptum;

q̃a xa loci alteriꝫ nõ posit traxi ꝑ substam Divi-
nam cum sit incapax subsistendi; ac proinde nullo mõ
potest univi Deo per puram unionem; siquid-
em nõ univetur Deo, ut puro terminõ
ut puro tẽo, sed subto; Deo autem rugnat ẽe
subtum alicuiꝫ fmã accatiz ut infra patebit.

Aliqt advertenda

363 Ad intelligam sũa posita resolutiꝫ advertend
1o. ad naim eductioem fmã a subto, si hae sint
nati, requiri commensuroem seu adaequatioem inter pes
fmã et subti; nõ vẽ si eductio fiat supernat.: et rão ẽ,
q̃ nati totum alteriꝫ corporum pendet a toto subto, et pes
a partibꝫ: supernati vẽ nõ requir talis adaequão, q̃ totum
alteriꝫ corpornim penderet a toto subto spuati, et pes
etiã a toto: et sic alteriꝫ spuate penderet totum a
toto subto corporeo, et totum a qualibet eiꝫ parte cont
nie quo aĩa rontꝫ unitur tota toti mã: et tota cui-
libet eiꝫ parti: et sic tota mã, et qualibet eiꝫ pars
unitur toti aĩe ronti.

364 Adde qd ad naim eductioem, etiã
nati nõ sex fmã dbt commensurari seu
adaequari subto in partibꝫ: nam in opiõe dicente
alias animalium perfectorum ẽe indivisibiles, tales
fmã nati educantur ex mã divisibili qn detur
adaequão et commensurao inter pes fmã et subti: et
in ea opiõe fmã qd habiant pes: idem versitur in
ubi Angelico divisibili qd educitur et recipitur
et recipitur in Angelo indivisibili.

365 Advertend 2o. cum BB ll dꝫ
teneri posse alteriꝫ spuate sub-
tari in subto corporeo, q̃ si subtum sit extensum
in toto, poterit Deus replicare illud alteriꝫ spu-
ate in singulis partibꝫ subtis, ita ut a singulis
dependeat ꝑ naim eductioem: 2o si educatur ab

vno tantum indivisibili talis subiecti: 3° potest sublevari in subiecto divisibili reddato ad punctum. Deinde albedo corporium potest sublevari in subiecto spirituali, sive tale albedo sit extensum, sive redatum ad punctum.

366 Resp. regnant quod potentias pro dicta ... alterius recipiantur in eodem Angelo, nam etiam in illo recipiuntur ista accidentia tam ratio, quam modatio, qualia sunt actus vitalis, ubilocus, relationes &c.

367 Advertendum 3°. albedo corporium posita in subiecto spirituali, ut in Angelo adhuc manere sensibile: quod adhuc movet sensum, si non actu, saltem aptitudinaliter, quod potest illius esse ... ut patet in accidentibus materialibus Christi Domini in Eucharistia, quae sunt essentialiter sensibilia quamvis actu non moveant sensum de facto exterioris, et idem dicendum de albedine in Angelo.

368 Advertendum 4°. albedo spirituali in subiecto corporeo non manere extensum nec sensibile quod adhuc manet extra ordinem sui. Siquidem non quod non sit ... extensum agere potest per contactum physicum et mittere sui speciem in sensus. Unde non omnes formae recipiuntur ad modum recipientis, ut patet in formis materialibus, quae licet sint indivisibiles recipiuntur in materia divisibili, in subiecto Angelico divisibili recepto in Angelo indivisibili: imo et aliquos unio compositi humani divisibilis recipitur in anima rationali indivisibili. Sit ergo albedo sensibile recipi potest in subiecto non sensibili, et econtra.

369 Advertendum tandem subiectum corporium sicut potest elevari a Deo ad producendum efficienter albedo spirituali in genere causae efficientis, ita potest etiam a Deo elevari ad sustentandum materialiter ipsum albedo spirituali, modo supra explicato numero 346 ita ut tale subiectum habeat locum causae materialis in accidentibus ... spiritualis, cum non maior detur repugnantia in eo quod

subtum mate sit câ effiny quia in eo qd. sit câ maty accentis spuaty & econtra.

§ 3 VI

An suppositum verbi exerceat rationem causae materialis in humanitate Christi Domini.

370 R. negative cum com. et apud Patrem Joan. tract. 2o disp. 2a sect. 6a n.o 242 et 3o quia câ matis ratio includit in suo conceptu effectivi mutationem intrinsecam ipsius causae; sed nulla mutatio intrinseca dari potest in Deo; ergo. maior patet; quia causare materialiter dicit formam receptivam in subiecto praeexistente; sed omne subiectum praeexistens, quod recipit formam intrinsece, per illam aliter se habet intrinsece, quod mutatur; ac proinde câ materialis ratio includit in suo conceptu effectivi mutationem sui intrinsecam.

371 Obiectio 2a: quia alias humanitas Christi Domini esset educta et non creata, quod est contra sanctos.

R. quod foret educta patet, quia illud dicitur et non creatum, quod dependent in suo esse ab illo ut a subiecto sive câ materiali; sed humanitas Christi Domini ita dependeret a Divino Verbo, ergo esset educta et non creata, ac proinde tam minor quam maior quia omnia naturalia Christi Domini essent educta et non creata, quod est falsum.

372 Obiectio 3a quia alias Christus Dominus in ratione suppositi foret unum per accidens, siquidem constaret supposito Verbi Divini in ratione subiecti et humanitate in ratione formae; sed ex subiecto et forma complexis et improportionatis resultat unum per accidens, ergo Christus Dominus foret unum per accidens in ratione suppositi, nec proinde conveniret ullo cum reliquis hominibus, quod est contra concilia et SS. PP. ex P. Joan. de in carnatione q. 16 art. 1o. Et hinc sequitur totam humanitatem Christi Domini in haereret, siquidem educeretur a Verbo Divino, cum quo

faceret unum per alterum; in quo consistit ratio inhaerendi.

373 Probatur tandem: quia Verbum Divinum unitur humanitati substantialiter ut terminus; ergo non exercet rationem subjecti, sive causae materialis erga humanitatem. patet consequentia, quia terminus ut terminus non est causa illius cujus est terminus, alias creatura esset causa cognitionis divinae, quia est illius terminus; et sic etiam esset causa suarum causarum, imo et actionum, quas terminat.

374 Quod vero Verbum Divinum uniatur humanitati substantialiter ut terminus patet, quia unitur humanitati supplendo substantialiter de facto subsistentiam creatam. subsistentia vero creata unitur naturae substantiali ut terminus et complementum illius, non vero ut subjectum a quo materialiter dependeat.

375 Objicies 1.º pro Patre Mastrio contrarium sentiente. Verbum Divinum dicitur a SS. PP. sustentare humanitatem; sed sustentare est proprium causae materialis. ergo etc. Deinde humanitas dicitur etiam a SS. PP. inexistere in Verbo, et esse propria Verbi; sed nulla res inexistit in suo puro termino, neque est illius propria, immo potius terminus est proprius rei terminatae, et in illa existit; ergo Verbum Divinum non unitur humanitati substantialiter ut terminus, sed ut subjectum, et causa materialis.

376 Respondeo Verbum Divinum sustentare humanitatem, quatenus si illam dimitteret, statim humanitas periret de facto subsistentia: quod optime stat, quamvis subsistentia Verbi sit causa materialis, sed substantialiter purus terminus humanitatis. Et licet subsistentia humana non dicatur sustentare humanitatem, id ideo est, quia est imperfecta et forma naturae, de cujus potestate educitur, ac proinde est potius sustentata a natura humana: deinde est completa; ac proinde dicitur sustentare humanitatem, quatenus haec periret si dimitteretur a Verbo.

377 Et quamvis humanitas inexistat in Verbo Divino, et sit illius propria non ideo Verbum est illius subjectum, sed substantialiter terminus, sicut omni naturae quae subsistit

-lis, sed tum est beatior, quod propriam substantiam dicitur ultimo complete existere in se, id est in sua substantia, quia ab illa causatur modus, et haec humanitas quae subsistit ultimo per substantiam Verbi dicitur existere in alio, id est in Verbo, quia ab illo causatur modus. Unde si humanitas assumeretur ab Angelo, diceretur existere in illo quia tunc causatur modus ab illius substantia.

378 Dicitur autem humanitas propria Verbi quia Deus est tum quod suppositum humanitatis denominationes vero sunt suppositorum, similiter suppositi est quidquid in illo est; et ideo humanitas dicitur esse propria Verbi etiam suppositantis seu terminantis.

Alia argumenta

379 Obiicies 2º Deus non est [illegible] formalis compositi immutabilis. Probatur quia sicut concurrerit illius [illegible] materia, tum non magis implicat una quam alia: antecedens patet, quia Deus Divinum est pars ipsius constitutiva [illegible] compositi; sed omnis pars constitutiva est [illegible] formalis illius quod constituit; ergo etc. Respondeo negando antecedens; ad probationem nego etiam, quia sed pars, quae informat, et aliud communicando aliquid a se distinctum, est [illegible] formalis: at Deus [illegible] sed non informat humanitatem, neque communicat esse distinctum; ac proinde non est [illegible] instrumentalis.

380 Dico Deus dicendus sit compars compositi? Respondeo [illegible] tum quoad nomen. Respondeo tum proprie dicendus esse tum, et non comparte non quia [illegible] partis significat rem incompletam, et [illegible] Deus est in se completissimum: tamen autem deus non dicit incompletudinem, ut patet in [illegible] quae sunt tum cognomina, tum tamen sunt entia completa: etiam sunt tum actiones quae producuntur a causis et tum sunt entitates completae etc.

381 Obiicies 3. substantia sed dicitur mutatus per formam ipsius receptam, quod illa ex se indiget et caret perfectione talis formae; sed Deus non indiget neque caret perfectione humanitatis tum in se contineat omnem perfectionem, ergo etc. Respondeo neque maiorem, aliquin dicamus posse Deum ipsum recipere quamlibet formam creatam,

tn̄ subiatur, qr assatur q̄ het maxum om̄m perfectiom̄ qd nemo dicit.

Principium argum

382 Obj. 4. Unio hypostatica ē infecta Dⁿ Divino: Jgdem Dⁿ divinum ē infect hō, q̄ p illam mutatur Dⁿ Divinum, q atr se heāt sub illa atq̄ antea se hebat; argum qd maxē torquet ??? ingenia, n̄ qui perfecte dici pōt qmo tij unio sit infecta Verbo Divino qr illud mutet: q tn̄ Deus sit incapax mutationis propter eius aeternitatem, et infinitam perfectioem.

383 P. Soar. 1 lum gravissimis ??? loco sicto respondet unionem hyp ēē infectam Dino Dⁿ ex hac tn̄ satis sequi Dⁿ Divinum ēē hoēm expselē, ? sot per domonoem exselam sicut obtum ē expselē cognitum, ? amatum, sot per dominoem expselam, qd tn̄ n̄ videtur decenat grave

384 R. lum ??. Soar de incarnoē Disp. ea sect 3ᵃ talem unioem ēē quidem expseli recipitur in Dⁿ Dino, sed sot in huic; ad mutoem vero recepto maty infecta in subto: unde solum piens aliqm fram arguit mutoem, n̄ vero atr se hera qm eū huty, ē purus tiuj. ad vero Dⁿ Dinum tam ea unionis hyp, qm ??? huty, ē purus tiuj.

385 Rão vero lux purus tiuj n̄ arguat mutoem, ē qᵃ qdo una res unitur alteri ut purus tiuj unionis, sot illi imme adiungitur; hac autem coniunctio imme n̄ immutat eius entem: at vero qdo una res infecē recipit aliud hoc aliud infecē superaditur eius entitati eam que actuat, ac infecē perficit, ab ea q̄ infecē perficitur ac proinde utcumq̄ infecē mutatur. Adde quod

mutas dicitur — ãus antq in põa gio ad in põa ẽ unde mutaõ requirit potentialitatem q̃ n̄ datur in Deo.

386 Cum hoc tñ stat qd ad mutaõem subti et fõa n̄ requiratur receptio, quae sit actio eductiva fõa recepta ab ipso subto, sed satq ẽ qd fõa uniatur subto per unioem informativam, ut unitur aia ronalq mãe juxta V. Dinim ẽ unitur hati, q̃ recipit unioem. Pr neq loqm q̃ etiã mã ẽ unita fõa ronali, et fõa mã, et tñ unio in bona opioe sit recipitur in mã.

387 Urgebq si unio hypost terminaretur ad suppositum Angelicum nõ ad divinum illum infalle mutaret. q̃o idem dicend de ℞. D. ℞ dist aĩs illum infalle mutaret physice, neg aĩs logice. Rõ aĩs quatq in supposito Angeli resultaret relaõ quaedam uniti, q̃ in bona opioe ẽ fõa logica vali sit dicta ẽ finita.

388 Inferes, q̃ etiã suppositum ℞ unitum nã humana mutabitur logice per sitam resultantiam relonq per scoticq nullum eniq Divinum ẽ subtum capax relonq ralq ad creaq, siquidem talq relao adveniret Deo ad tñ perinde ut fõa, illum q̃ infalle mutaret. Et hinc patet resolutio ad quaedam sequentia ℞ excitandam.

§. 4us
An ℞ possit caue mati

389 ℞. neg̃ cum Cõi ad ℞ Joan. L. trac. 2o. dist 2a. sec 6a. nõ 136. Rbo, q̃ in Calitate mati n̄ ẽ separabiliq rõe substentandi mati a rõe recipiendi, sed ℞ nit potest recipere. q̃o nit pot substentare, seu caue mati. Maior patet. q̃a ideo mã n̄ substentat mati fõam ronalem, q̃a illam mati ẽ recipit, q̃ rõe substandi mati n̄ separabilq

a voe recipiendi, ati poit Divinus mace ca malus, sic dista antis, ut eam in se n recipieret, qd e fum.

390 Minor patet, q recipere aliquid in se arguit mutaem potencialitem, calui= tatem et per fectabilitem per fam ad inviniendam et in se recptam, sed Ds cum sit ens perfectissimus in oi genere infinite perfectus n pot dere poten cialitem perfe ctibilitem, et mutaem alicuius in se tam, g n pot in se aliquid recipere, nec causare mat.

391 Oppositam sententiam tenent aliqui cum P. fonseca, Lib 8 methe cap 2 q 12 2a sec 4a P. Mastrius sra situatus. et alii apud P. fonte loco sra relato pro qq. Arg 2 de facto datur in aia ronali receptio in ma per puram unionem sine pacione sine sustentatoe, g etiam poterit in Deo dari pio sine sustentatio mat sine receptioe. cons fr ex P. Arriag et hurt, 2a quo, pot ma causare durationem impediat, g tunc dabitur pio sine sus tentatio sine receptioe.

392 R. neg ans, g unio aia roal ad mam, n e proprie ex stricte recep tio; haec eni stricte sumpta n pot dari sine pacie cum sit idem cum ipsa pacie salem illam commitetur. Ad confirmaem R. posse dari unionem sine pacie, n vo unionem sine receptioe, et rao e q unio ex se n dicit ordinem ad poem, siquidem bene intellr quomodo duo extrema sint unita qn unum causetur mat ab illo, n vo intellr quomodo unum fiat in alio, sive ex alio, qn in illo in se re cipiatur, ac uniatur.

393 Unde deducitur nullo mo posse dari causam matem in ais 2o sine receptioe sine pacie, q e illius causalitas, sicut nullo mo potest dari ca efficiens in ais 2o sine actioe, q e illius causa

litas, et hinc etiam apparet ratio cur agens qua agens non mutetur per formam a se productam, quia sicut agens ut agens non patitur nec recipit formam a se productam, ita neque ratio passum seu causa materialis.

394 Arg. 2o: Sicut ad causam efficientem creatam requiratur contactus physicus: tamen Deus potest causare efficienter absque contactu physico; ergo etiam licet ad causam materialem creatam requiratur receptio in se: tamen sine illa poterit Deus causare materialiter. Resp. neg. conseq., quia contactus physicus non est ratio formalis causandi efficienter sed solum conditio physica, sine qua potest intelligi operatio causae efficientis; receptio vero est ratio formalis constitutiva causae materialis, sine qua non intelligitur causatio materialis.

395 Inst. Causalitas pendet ex parte effectus; ex parte forma materialiter causata: ergo licet Deus materialiter causaret non mutaretur. Resp. dist. ant. causalitas pendet ex parte effectus, ita ut afficiat etiam ipsam causam materialem, conc. ant.; aliter neg. ant. Ratio enim est, quia causalitas causae materialis ita identificatur cum forma recipienda ut etiam recipiatur in ipsa causa ut quo; ac proinde non potest non immutari talis causa per actionem et exercitium efficientis, quod quidem repugnat Deo.

396 Arg. 3o: Libertas in creatis arguit mutationem, et tamen Deus est causa libera absque mutatione; ergo etiam licet causa materialis in creatis arguat mutationem, non illam arguet in Deo. Resp. neg. conseq., quia libertas in Deo non dicit intrinsecam receptionem nec proinde intrinsecam mutationem complectitur, cum omnino sit intrinsece perfectum: at vero causa materialis ex sua praecisa ratione dicit intrinsecam receptionem et consequenter mutationem intrinsecam, cum per actionem constituatur, qua mediante recipit formam.

Consectaria ex dictis

Prima sequela